

1509 *gnam se ex ea re molestiam accepisse : questum etiam apud illum fuisse, quod non secum de hostium consiliis apparatusque communicarit, atque auxilium in tempore petierit : quod quoniam factum non sit, suas nunc opes terra marique amico se animo atque benivolo reipublicæ polliceri : petere, ut id quamprimum Lauredano Principi significet. Vix ex literæ in Senatu recitatæ sunt, cum ab legatis Roma item literæ perferuntur, in quibus erat scriptum : ubi ipsi ad urbem appropinquavissent, misisse Julium qui diceret, vel se eos Romam noctu ingredi sine ulla obviam itione civitatis, neque ei sacra ministrari, quoad se convenerint : ipsum autem Julium statim se Hostiam contulisse, ut illi interim in contemptu & squallore diutius manerent. Cum autem is ad urbem aliquot post dies rediisset, uno ex legatis Hjeronymo Donato ad se vocato ostendisse, placere sibi, uti fœderis, quod Cameraci percussum sit, capita omnia impleantur : si Taurisum Forumque Julii respublica Maximiliano tradiderit : si juri, quod in Ferrariæ urbis dominatu, quodque in sinu Adriatico habeat, portorii ab omnibus, qui eo mari navigent, Venetiis solvendi renunciarit : si sacerdotia non modo provincialia, sed etiam urbana Pontificibus maximis remiserit, ipsa nullam eorum partem tributis exigendis interceperit : si se in ipsum deliquisse fassa fuerit, ejusque rei veniam subjectissime petierit, tum se interdictum remoturum : eorum si quid facere Senatus recusarit, suas se copias Maximiliano traditurum, regemque Galliæ idem facturum, ut is rempublicam opprimat. Adjuvisse autem eam rem totam ejusdem regis Galliæ magnopere legatos, qui ab Julio diligentissime petierant, ne ad se legatos Venetos admitteret; ne ve interdictum aboleret, aut rempublicam sublevari pateretur : ita enim illum reliquis Italis principibus, & regum cæterorum omnium animis & cupiditatibus arbitrato suo moderaturum, si reipublicæ non frantum modo, sed etiam vincula iniecisset. His recitatis literis nullus ordo in Senatu fuit, qui non Julium omnibus probris & maledictis fuerit profecutus : nemo, qui non se ipse magnopere damnaverit, quod legem de legatis ad*